

1. Čítanie Jer 31, 31-34

Prislúbenie uzatvorenia novej zmluvy v Knihe proroka Jeremiáša je súčasťou potešujúcich výrokov uprostred frustrujúcej skúsenosti babylonského zotročenia. Boh ústami proroka sľubuje opätovné zjednotenie rozdeleného a následne rozprášeného kráľovstva a uzavretie zmluvy, ktorej kvalita prevyšuje predošlú zmluvu uzavretú prostredníctvom Mojžiša na Sinaji. Kým prikázania sinajskej zmluvy zapísané do kameňa vyvolený národ so zatvrdnutým srdcom a tvrdou šijou opakovane porušoval, novú zmluvu sľubuje Boh zapísať do nového materiálu. Je ním vnútro a srdce ľudu. Spôsob, ktorým sľubuje Boh zapísať novú zmluvu do vnútra a do srdca svojho ľudu je nečakané milosrdenstvo. Slovo o zľutovaní a odpustení hriechov spolu so zmienkou o poznaní Pána otvárajú horizont novej zmluvy, nového ľudu i nového Jeruzalema (Jer 31,38-40).

2. Čítanie Hebr 5, 7-9

Úryvok z piatej kapitoly Listu Hebrejom opisuje Ježiša Krista ako veľkňaza, ktorý nepochádza z rodokmeňa Árona, ako všetci kňazi zo sinajskej zmluvy, ale zjavuje sa nečakane ako jeho predobraz z knihy Genezis, Melchizedek (Gen 14,17-20). Kristus je veľkňazom, ktorý sa stotožňuje so svojím ľudom a za dramatických okolností znáša ťarchu ľudských hriechov. Zmienka o silnom výkriku a slzách hovorí, že Ježiš ako veľkňaz nie je profesionálny vykonávateľ rutínnej činnosti, ale hlboko zainteresovaný a hrdinský nositeľ utrpenia, ktorý v mene ľudí, ktorých zastupuje, volá k Bohu o záchranu. Tento opis najviac korešponduje s Ježišovou modlitbou v Getsemanskej záhrade tesne pred ukrižovaním (Mk 14,35-36) a rezonuje v ňom aj opis Ježišovej poslušnosti až na smrť (Flp 2,6-11).

Evanjelium Jn 12, 20-33

Evanjelista Ján opisuje v dvanástej kapitole záver tzv. knihy znamení (Jn 1-12) a začiatok tzv. knihy slávy (Jn 13-21). Medzníkom je ohlásenie Ježišovej hodiny. To, čo sa ešte nestalo na svadbe v Káne, keď Ježiš hovorí svojej matke, že ešte neprišla jeho hodina (Jn 2,4), nastáva po nenápadnej žiadosti nemenovaných Grékov, ktorí sa domáhajú stretnutia s Ježišom cez dvoch Ježišových učeníkov s gréckym menom – cez Filipa a Ondreja. Ježiš prekvapí svojich učeníkov, keď si vôbec nevšimne túto žiadosť, ale slávnostným spôsobom vyhlási, že došiel k vrcholu svojej misie. Ohlasovanie pohanom necháva svojim učeníkom a podobenstvom o zrne v zemi predpovedá svoju obetu na kríži i zmŕtvychvstanie. Uvádza sa tu aj Ježišova modlitba v konfrontácii s hodinou utrpenia, ktorá odkazuje na skúsenosť v Getsemanskej záhrade. Ježišova modlitba vrcholí prosbou o oslávenie Otcovho mena v jeho hodine. Hlas z neba, ktorý je odpoveďou na modlitbu, vysvetľuje udalosť Ježišovej obety na kríži ako oslávenie, ktoré nadväzuje na postupné zjavovanie Ježišovej slávy vo vykonaných znameniach (Jn 2,11). Vyzdvihnutie od zeme je nevyhnutnou súčasťou Ježišovho oslávenia a završenia súdu nad svetom a jeho kniežatom i víťazného pritiahnutia všetkých k sebe, čo je vlastne obrazom nastolenia Božej vlády.

Komentár k biblickým čítaniam – Piata pôstna nedeľa v roku „B“

Štefan Novotný

Foto: Matúš Puškáš

Publikované v spolupráci s [Katolíckym biblickým dielom na Slovensku](#).

The post [Komentár k biblickým čítaniam – Piata pôstna nedeľa v roku „B“](#) appeared first on [Zasvätený život](#).

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)